

ninger, naar begge disse eller den ene af dem er tækket med haardt Tag.

Med Hensyn til den i 2det Stykke indeholdte Bestemmelse om, at et Sted uden Nabovens Samtykke ikke maa opføres nærmere Naboskel end Halvdelen af de i 1ste Stykke fastsatte Afstande, henvises til Bemærkningerne ovenfor.

3die Stykke fastsætter udtrykkelig i Modsætning til den nugældende Lov, hvad der skal henregnes til henholdsvis haardt og blødt Tag.

I sidste Stykke har man fundet det praktisk at foreslaa et bestemt Flademaal — 30 m² —, som de af Bestemmelsen omfattede Skure, der fritages for Overholdelsen af Paragraffens Afstandsbestemmelser, ikke maa overskride, medens Afgørelsen af, om et Skur kunde betragtes som lille, tidligere har været overladt Administrationen, hvorved afvigende Afgørelser er fremkomne. Bestemmelsen om, at de foreskrevne Afstande skal overholdes for smaa Skure og desl., som tjener til Opbevaring af brandfarlige Genstande eller Stoffer, er ny.

Til § 2.

I 1ste Stykke har man fundet det paakrævet at forøge den paabudte Højde af Brandkammer fra 16 cm i den nugældende Lov til 20 cm, jfr. saaledes at der i København og Frederiksbergs Bygelove kræves en Højde af 30 cm, skønt der her overalt anvendes haardt Tag og findes et moderne Slukningsvæsen. I Stykkets Slutning foreslaas det at tillade Anbringelse i Brandmure af Trædøre, beklædte med Jernplader og af nærmere angivet Konstruktion i Stedet for efter den nugældende Lov Jerndøre, som maa anses for mindre betryggende.

I 2det Stykke foreslaas det, at der ved fælles Brandmure skal være mindst $\frac{1}{2}$ Stens Murværk mellem de to ved Muren adskilte Ejendommers Træværk, hvilken Bestemmelse er paakrævet for at hindre, at en Brand kan forplante sig fra den ene Ejendom til den anden. Efter den nugældende Lov er der intet til Hinder for, at Bjælker kan lægges halvt ind i en Gavl, saaledes at Træværk, naar Bjælker lægges ind i en Gavl fra begge Sider, kan komme til at naa sammen.

De i §§ 1 og 2 indeholdte Regler omfatter ogsaa det Tilfælde, at en oprindelig samlet Ejendom udstykkes i flere Ejendomme, saaledes at Stederne paa hver af Ejendommene efter Udstykningen skal opfylde Forskrifterne i de nævnte Paragraffer.

Til § 3.

Bestemmelsen i den nugældende Brandpolitilovs § 3, 1ste Stykke om, at straa-tækte Stuehuse og Stalde enten skal have Udgangsdør i en Gavl eller have Udgangen beskyttet ved Jerngitter eller ved Fastbinden af Tækket med Jerntraad i en bestemt Udstrækning over Udgangen, foreslaas erstattet med en Bestemmelse om, at Tækket i hele Tagets Udstrækning skal fastbindes med Jerntraad, jfr. Rigsdagstidende 1902—03, Tillæg B. Sp. 2323—24. Bestemmelsen foreslaas dernæst udvidet til at gælde uden Hensyn til Bygningens Benyttelse for alle Bygninger, der opføres efter Lovens Ikrafttræden, eller paa hvilke der efter samme Tidsrum lægges nyt Tag.

Bestemmelserne i 2det og 3die Stykke, hvortil ingen tilsvarende Regler findes i den nugældende Lov, tilsigter at formindske Faren ved Opstaaen af Ildebrand i Beboelsesbygninger. Efter Forslaget skal der, naar der i Bygningen findes selvstændig Beboelse i mere end 2 Etager bortset fra Kælderen, anbringes 2 Trapper.

Bestemmelserne i 4de Stykke, som ligeledes er nye, tilsigter at formindske Faren ved Opstaaen af Ild i Stalde, idet der i alle Staldrum, bortset fra mindre Huse til Smaakreaturer, kræves mindst 1 Udgang direkte til det frie samt Loft af tætsluttende Materiale. Det har været under Overvejelse at paabyde, at der over Loftet, ogsaa naar dette bestaar af sammenpløjede Brædder, skulde lægges et Lerlag. Om end en saadan Foranstaltning vilde være af megen Betydning for Redning af Dyrene under en opstaaet Ildebrand, har man ikke ment at burde stille Forslag herom under Hensyn til, at Loftstrummene ofte benyttes til Kornmagasin, og Paabud om Lerlag derfor vil kunne virke uheldigt.

Til § 4.

Paragraffen indeholder Bestemmelser for saadanne særlig brandfarlige Virksomheder, for hvilke de foregaaende Paragraffer ikke kan anses tilstrækkelig betryggende. I Modsætning til den i den nugældende Lovs § 4 indeholdte Opregning af enkelte brandfarlige Virksomheder har man fundet det rettest at angive Omraadet for Paragraffen i Almindelighed som gældende for Bygninger til industriel Virksomhed, hvorved bearbejdes brændbare eller eksplosive Stoffer, eller som paa Grund af Virksomhedens Art eller Omfang frembyder særlig stor Brandfare. Det er dernæst særligt fremhævet, at kun Vind-